

Ханс Кристиан Андерсен е

датски поет и писател, автор на романи, пиеси, пътеписи, стихове, останал известен в световната литература най-вече като автор на приказки и разкази, издадени през 1835-1872 в 24 сборника.

Роден е на 2 април 1805 в град Оденсе в бедното семейство на обушар и перачка. След смъртта на баща му единадесетгодишният Ханс Кристиан прекарва времето си повече в съчиняване на истории и фантазиране, отколкото в учене. Имитира танцьори и акробати, рецитира пиеси на всеки, който пожелае да го слуша. За да сложи край на това, майка му го изпраща да учи занаят при тъкач, шивач и в цигарена фабрика.

Само три години по-късно, на четиринадесетгодишна възраст, Ханс Кристиан заминава за Копенхаген, воден от желанието си да стане знаменит актьор. След още три години на крайна бедност, директорът на Кралския театър в Копенхаген открива таланта на младежа, осигурява средства за обучението и следи развитието на Андерсен. През 1828 г. той издържа приемните изпити в университета в Копенхаген, а на следващата година публикува първите си литературни творби.

Първите негови приказки са публикувани в сборника "Приказки, разказани за деца". Сред тях са "Принцесата и граховото зърно", "Русалка", "Новите дрехи на царя", "Огнивото", "Цветята на малката Ида" и други. С тях Андерсен преобразува литературната приказка. Андерсеновите приказки били посрещнати нееднозначно от датската критика, която не осъзнала веднага новаторството на Андерсен. От мнозина те били приети като прекалено "леки" за възрастни и недостатъчно назидателни за деца.

Въпреки това славата на Андерсен непрекъснато растяла. По-късно виждат бял свят и приказките "Най-хубавата роза на света", "Храбрият оловен войник" (1838), "Славейт" (1843), "Грозното патенце" (1843), "Снежната царица" (1844), "Малката кибритопродавачка" (1845), "Сянката" (1847), "Майка" (1848) и други.

Публикуваните Андерсенови приказки са 168 на брой. Някои от тях съдържат народни предания ("Дивите лебеди", "Свинарят"), други – мотиви от испанския, италианския фолклор и от "Приказки от хиляда и една нощ", но голяма част от най-известните му приказки са изцяло плод на въображението и таланта

на Х. К. Андерсен ("Палечка", "Оле затвори очички", "Храбрият оловен войник") и много други.

След няколкогодишни страдания, на 4 август 1875 Андерсен умира от рак на черния дроб в Копенхаген, и е изпратен с цветя и траурни венци от бедни и богати, и от обичта на целия датски народ.

Преди смъртта си Андерсен е световно признат. Датското правителство го обявява за национално богатство и му изплаща специална годишна пенсия. Още приживе е планирано издигането на паметник на писателя, който и днес се намира в градините на замъка Росенбор.

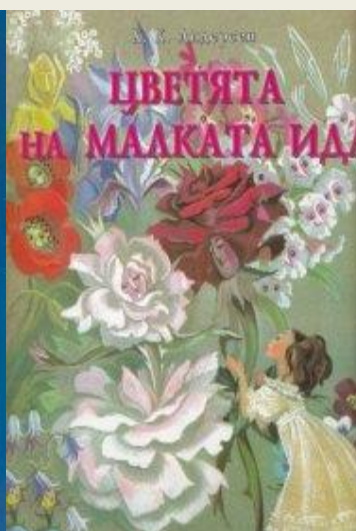
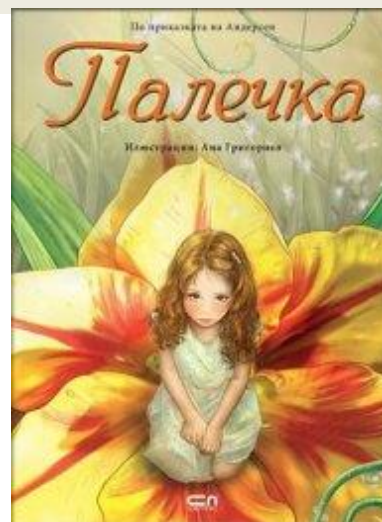
В СТАТИЯТА СА ИЗПОЛЗВАНИ МАТЕРИАЛИ ОТ:

<http://www.pravoslavieto.com>

<https://bg.wikipedia.org>

<https://www.helikon.bg>

Снимка – <https://uchiteli.bg>

Изготвила: Гинка Среброва – студент-практикант, проект „Студентски практики“
Проверила: Диляна Гаджева – ментор по проекта